

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 9C/68/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5812206336
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Hartelová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2014:5812206336.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo samosudkyňou Mgr. Zuzanou Hartelovou v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova č. 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej Slovenskej republike, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody 175,- € a nemajetkovej ujmy 995,76 €, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobným návrhom podaným na Okresnom súde Námestovo dňa 27.09.2012 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 175,- € titulom majetkovej škody a sumy 995,76 € titulom nemajetkovej ujmy a náhrady trov konania. Návrh odôvodnil v podstate tým, že ako oprávnený subjekt navrhol písomným podaním spísaným postupom podľa § 38 a nasl. Exekučného poriadku, zvolenému súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX dlžníkom Y. T., nar. XX.XX.XXXX. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci č. EX 723/2007. Súdny exekútor predložil návrh žalobcu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému Okresnému súdu Námestovo a požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie a udelil mu poverenie registrované pod č. XXXX XXXXXX. Pre obavy o právny a faktický osud pohľadávky nútene vymáhanej súdnym exekútorom, ktorému bolo naposledy udelené poverenie na vykonanie exekúcie, spísal dňa 02.09.2010 a podal postupom podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku exekučnému súdu návrh na zmenu exekútora. Očakával, že dôjde k reálnej zmene exekútora rozhodnutím súdu v zákonom stanovenej lehote, k čomu však nedošlo. S poukazom na ustanovenie § 44 ods. 7 Exekučného poriadku platného od 01.09.2005 a § 44 ods. 8 Exekučného poriadku platného od 01.12.2006, je povinnosťou súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote. Vzhľadom na to, že nedisponuje rovnopisom príslušného exekučného titulu ani rovnopisom príslušného návrhu na vykonanie exekúcie, ktorý by obsahoval vyznačený dátum doručenia súdu, navrhol žalobca vykonať ako dôkaz príslušný spis exekučného súdu, ktorý obsahuje všetky podstatné listiny vysvetľujúce právne významné skutočnosti. Postup exekučného súdu hodnotí ako nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne ustanovením § 44 ods. 7 Exekučného poriadku, resp.

od 01.12.2006 s § 44 ods. 8 Exekučného poriadku. O všetkých okolnostiach priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do porušenia jeho práv a spôsobenej škody, sa dozvedel po doručení uznesenia exekučného súdu zo dňa 23.03.2012 o zmene súdneho exekútora. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom predstavuje výdavky na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému 70,- €, na udržiavanie a správu informačného systému 40,- €, na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom 50,- €, na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu a na publikačné výdaje spojené s ich vyhotovením, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde 15,- €. Celkovo vynaložil vo veci správy a vymáhania svojej pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom vplyvom nesústreďenej činnosti exekučného súdu sumu 175,- €. Zároveň si uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie súdu v zákonom stanovenej lehote v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov nie je dostatočným zadosťučinením, vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Márnym plynutím času boli reálne ohrozené jeho legitímne očakávania, že správnym postupom exekučného súdu dôjde k zámene súdneho exekútora, čo bude viesť k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávky. Nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil oprávnené záujmy žalobcu riziku zániku povinného, zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a insolvenčie povinného. Náhradu nemajetkovej ujmy vníma ako spravodlivú satisfakciu za konkrétne porušenie jeho zákonných nárokov a základných práv. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádza z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 20.000,- Sk, t.j. cca 663,88 €. Ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy si uplatňuje sumu 995,76 € s tým, že v danej veci bol exekučný súd bezdôvodne nečinný viac ako 568 dní. Žalobca ďalej uviedol, že postupoval podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. a písomnou žiadosťou požiadal žalovanú o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, žalovaná však do podania žaloby na žiadosť pozitívne nereagovala.

Žalovaná vo vyjadrení k návrhu (č.l. 28) navrhla žalobcu z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok potrebných pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. zamietnuť a priznať žalovanej náhradu trov konania. Uviedla, že v jednotlivých žalobách sa vyskytujú viaceré nedostatky, napr. zmatečné označenie povinných, neuvedenie spisovej značky príslušného exekučného konania, absencia relevantných údajov ako je dátum doručenia podania na súd, dátum, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody. Žalobca nepriložil žiaden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody, nemajetkovej ujmy, atď. Poukazuje na to, že neoznačenie spisovej značky exekučného konania, v ktorom malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu zo strany exekučného súdu, bolo jedným z dôvodov, pre ktoré Ústavný súd SR odmietol sťažnosti žalobcu na porušenie jeho ústavných práv nečinnosťou exekučného súdu (napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 211/2012, sp. zn. IV. ÚS 366/2012, sp. zn. IV. ÚS 374/2012). Nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody, keď žalobca jednak namieta nezákonné konanie v podobe nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote, ale zároveň namieta nesprávny úradný postup v podobe prieťahov. Z takto formulovanej žaloby nie je jednoznačne jasné, na základe akého titulu si žalobca uplatňuje škodu, keďže v žalobe sa tieto tituly prelínajú a žalobca jednoznačne neuvádza, z ktorého titulu si uplatňuje svoj nárok. Dňa 23.04.2012 jej boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Vzhľadom na skutočnosť, že už dňa 27.09.2012 bola okresnému súdu doručená predmetná žaloba vo veci, je zrejmé, že žalobca ju nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr. S poukazom na § 15 zákona č. 514/2003 Z.z. má za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Napriek opakovaným výzvam na doplnenie žiadostí, ktoré Ministerstvo spravodlivosti SR adresovalo žalobcovi po doručení prvotných žiadostí o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí, čím zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám požiadal, z ktorého dôvodu Ministerstvo spravodlivosti SR ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z. nárok žalobcu nepovažuje za predbežne prerokovaný. Žalovaná uviedla, že pripúšťa, že v niektorých prípadoch mohol exekučný súd rozhodnúť o návrhoch oprávneného na zmenu súdneho exekútora po uplynutí zákonom stanovenej lehoty, najmä v prípadoch, ak pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučnému súdu plnú súčinnosť, v

takých prípadoch exekučný súd objektívne nemohol dodržať zákonnú 30-dňovú lehotu na rozhodnutie o návrhu žalobcu ako oprávneného na zmenu súdneho exekútora tak, aby v tejto lehote s poukazom na ustanovenie § 44 ods. 9 Exekučného poriadku rozhodol aj o trovách exekúcie pôvodného súdneho exekútora a súčasne postúpil novému súdnemu exekútorovi exekučný spis pôvodného súdneho exekútora. Pokiaľ exekučný súd nekonal o návrhoch oprávneného na zmenu súdneho exekútora, nič nebránilo žalobcovi využiť účinný prostriedok nápravy, ktorým bolo podanie sťažnosti predsedovi príslušného súdu. Ak žalobca tento prostriedok nevyužil, zanedbal svoju všeobecnú preventívnu povinnosť. V zmysle § 44 ods. 8, 9 Exekučného poriadku je pritom pôvodný súdny exekútor povinný vykonávať úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, teda v súvislosti s nerozhodnutím v lehote nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody. Pokiaľ žalobca poukazuje na prieťahy v konaní, od ktorých odvodzuje právo na náhradu nemajetkovej ujmy, tieto môžu byť posudzované len v prípade, ak by boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov alebo v právoplatnom uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov. Žalobca si vo vzťahu k predpokladom posúdenia existencie zbytočných prieťahov v konaní nesplnil povinnosť tvrdenia, ani povinnosť ich preukázania, a teda žalovaná nepovažuje existenciu prieťahov v konaní za preukázanú. Žalovaná zároveň vzniesla námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti o udelenie poverenia pred dňom 23.04.2009 (t. j. tri roky pred dňom, kedy boli žalovanej doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku). Pokiaľ ide o uplatnenú majetkovú škodu, žalobca neunesol bremeno tvrdenia nakoľko nekonkretizoval, či si uplatňuje skutočnú škodu alebo ušlý zisk, pričom žalobcom uvedenú paušalizáciu vecných nákladov nemožno považovať ani za zmenšenie majetku poškodeného, ani za ušlý majetkový prospech, a teda logicky nie je možné domáhať sa ich náhrady podľa zákona č. 514/2003 Z.z. Požadovať paušálne sumy za žalobcom spomínané, veľmi všeobecne uvedené, činnosti, je nesprávne a účelová. Žalobca podľa názoru žalovanej nepreukázal vznik a ani výšku škody. Žalovaná nemá za preukázaný ani vznik nemajetkovej ujmy, ako ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch. Poukázala na to, že v súvislosti s uplatneným nárokom na náhradu nemajetkovej ujmy je zároveň potrebné posúdiť jeho súlad s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Má zato, že žalobca nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietanom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy, a tým pádom neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu spočívajúcim v nerozhodnutí o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmov. Má zato, že stav, v ktorom sa žalobca ocitol, si zaviniť skôr sám, a to spôsobom vykonávania podnikateľskej činnosti, pasivitou pri obhajovaní svojich práv, pričom si uplatňuje ničím neodôvodnené a nepreukázané čiastky, či už v podobe majetkovej škody alebo nemajetkovej ujmy.

Nakoľko vyjadrenie žalovanej bolo doručené súdu len deň pred pojednávaním, nebolo možné toto ešte pred pojednávaním zaslať na vedomie pr. zástupcovi žalobcu, ktorý však mal možnosť s uvedeným vyjadrením sa oboznámiť na pojednávaní, na ktoré bol riadne a včas predvolaný. Vzhľadom na množstvo konaní vedených na tunajšom súde, vo veci tých istých účastníkov, s rovnakým predmetom konania, v ktorých už bolo žalobcovi zaslané na vedomie vyjadrenie žalovanej, ktoré je totožné s vyjadrením v tomto konaní, a teda žalobca je oboznámený s názorom žalovanej, má súd zato, že jeho práva ako účastníka konania boli zachované.

Súd vo veci vykonal pojednávanie dňa 28.03.2014, a to v neprítomnosti účastníkov konania a právneho zástupcu žalobcu. Žalobca osobitne predvolaný nebol, jeho právnomu zástupcovi bolo predvolanie doručené dňa 21.03.2014, svoju neprítomnosť neospravedlnil. Žalovanej bolo predvolanie na pojednávanie doručené dňa 19.03.2014 (doručenky na č.l. 23 pv), svoju neprítomnosť ospravedlnila podaním doručeným súdu dňa 27.03.2014 z dôvodu zachovania zásady hospodárnosti konania a spolu s ospravedlnením predložila vyjadrenie k návrhu. Boli teda splnené podmienky § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej O.s.p.) pre vykonanie pojednávania v neprítomnosti účastníkov konania a ich pr. zástupcov.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov tvoriacich obsah spisu, a to žalobného návrhu zo dňa 17.09.2012 (č.l. 1-4), uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9NcC/43/2013-18 zo dňa 31.01.2013 (č.l. 17-19), kópie vyjadrenia žalovanej zo spisu 8C/139/2012 k predbežnému prerokovaniu nároku (č.l. 22), vyjadrenia žalovanej (č.l. 28-33), ako aj ostatného obsahu

spisu a kópiou exekučného spisu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 2Er/1107/2008, pripojeným na základe návrhu žalobcu. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k nasledovným skutkovým záverom, ktoré nasledovne právne kvalifikoval.

Nárok žalobcu bol uplatnený na základe zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v súvislosti s tvrdeným nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Námestovo v konaní sp. zn. 2Er/1107/2008, spočívajúcom v oneskorenom rozhodnutí o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora.

Z kópie spisu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 2Er/1107/2008 vyplýva, že žalobca ako oprávnený návrhom podaným dňa 12.03.2007 na Exekútorskom úrade Mgr. R. V. navrhol vykonanie exekúcie voči povinnej osobe Y. T., U. XXX, o vymoženie sumy 25.600,- Sk spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,25 % denne zo sumy 27.360,- Sk od 10.05.2006 do 25.01.2007, čo predstavuje sumu 17.784,- Sk, úrok z omeškania vo výške 0,25 % denne zo sumy 25.360,- Sk od 26.01.2007 do zaplatenia, trov konania 6.756,- Sk a trov exekúcie 3.767,- Sk, a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s., Trnavská cesta 37, Bratislava 3, IČO: 35 922 761, sp. zn. SR 5069/06 zo dňa 15.11.2006. Súdny exekútor žiadosťou sp. zn. EX 723/2007, doručenou Okresnému súdu Dolný Kubín dňa 27.03.2007, požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd o žiadosti exekútora rozhodol dňa 30.03.2007 vydaním poverenia č. 5503 021421, ktorým v zmysle § 45 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. poveril súdneho exekútora Mgr. R. V. vykonaním exekúcie. Konanie bolo na Okresnom súde Dolný Kubín vedené pod sp. zn. 3Er/668/2007. V súlade s § 18a, § 18b zákona č. 371/2004 Z.z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov došlo v danej veci k prechodu výkonu súdnictva z Okresného súdu Dolný Kubín na Okresný súd Námestovo. Od 01.01.2008 sa teda na konanie stal príslušným Okresný súd Námestovo. Návrhom zo dňa 02.09.2010, doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 23.09.2010, oprávnený požiadal v zmysle § 44 ods. 8 Exekučného poriadku o zmenu súdneho exekútora JUDr. R. V. a poverenie vykonaním exekúcie Exekútorský úrad JUDr. C. V., so sídlom A. XX, F.. Bez rozhodnutia o návrhu oprávneného na zmenu exekútora súd uznesením č.k. 2Er/1107/2008-21 zo dňa 23.03.2012 exekúciu zastavil s poukazom na to, že exekúcia nie je vedená na základe relevantného exekučného titulu. Proti uvedenému uzneseniu podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v Žiline ako súd odvolací uznesením č.k. 7CoE/51/2012-58 zo dňa 26.09.2012 uznesenie okresného súdu potvrdil. Uznesenie okresného súdu o zastavení exekúcie, v spojení s uznesením krajského súdu, nadobudlo právoplatnosť dňa 02.11.2012. Voči uzneseniu Krajského súdu v Žiline č.k. 7CoE/51/2012-58 zo dňa 26.09.2012, čo do výroku o potvrdení uznesenia okresného súdu o zastavení exekúcie, podal oprávnený dovolanie, o ktorom zatiaľ nebolo rozhodnuté.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d), ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2010 (ďalej zákon č. 514/2003 Z.z.) štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1, 2 cit. zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinností orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 ods. 1 cit. zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 cit. zákona v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadost'uchinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 cit. zákona výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

V zmysle čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky má každý právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci jeho orgánmi upravuje zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Pre vznik škody, resp. zodpovednosti v zmysle citovaného právneho predpisu sa vyžaduje splnenie troch základných podmienok: 1. nezákonné rozhodnutie, nezákonné zatknutie, zadržanie alebo iné pozbavenie osobnej slobody, rozhodnutie o treste alebo ochrannom opatrení, rozhodnutie o väzbe alebo nesprávny úradný postup, 2. škodu, ktorá predstavuje skutočnú škodu a ušlý zisk a 3. príčinnú súvislosť medzi, v danom prípade, nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Z ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. zároveň vyplýva, že za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote.

Podľa § 44 ods. 8 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, účinného ku dňu 23.09.2010, t.j. ku dňu doručenia žiadosti o zmenu súdneho exekútora, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Zo spisu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 2Er/1107/2008 vyplýva, že návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora bol doručený súdu dňa 23.09.2010, o návrhu na zmenu súdneho exekútora nebolo rozhodnuté (súdu nie je zrejmé aké uznesenie o zmene súdneho exekútora zo dňa 23.03.2012 bolo žalobcovi doručené, vid' žalobný návrh), uznesením zo dňa 23.03.2012 bola exekúcia zastavená. Vzhľadom na to, že o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenej lehote, možno konštatovať v danej veci nesprávny úradný postup exekučného súdu. Pokiaľ ide o návrh oprávneného, i keď o tomto nebolo rozhodnuté dodnes, vzhľadom na skutočnosť, že exekúcia bola právoplatne zastavená, bolo by rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora nadbytočné.

Napriek tomu, že v danej exekučnej veci došlo k nesprávnemu úradnému postupu súdu, súd nemal preukázané splnenie druhej podmienky vyžadovanej pre vznik zodpovednosti žalovanej podľa zákona č. 514/2003 Z.z., a to vznik škody.

V zmysle ustanovenia § 17 zákona č. 514/2003 Z.z. sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk. Škodu je potrebné chápať ako ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného, je objektívne vyjadriteľná v peniazoch a je napravitelná poskytnutím majetkového plnenia (najmä peňažného). Skutočnou škodou je ujma, ktorá znamená zničenie, stratu, zmenšenie, zníženie či iné znehodnotenie existujúceho majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou, a ktorá predstavuje majetkové hodnoty, ktoré treba vynaložiť pre uvedenie veci do predošlého stavu (pokiaľ je možné). Ušlý zisk predstavuje zmarený majetkový prospech (prekazené zväčšenie alebo budúce rozmnoženie majetku poškodeného), ktorý bolo možné očakávať s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, no nenastalo v dôsledku škodnej udalosti.

V danom prípade nebolo žalobcom preukázané, že by nerozhodnutie o zmene súdneho exekútora malo za následok zmenšenie majetku žalobcu, ktorého náhrady sa v konaní domáha. I keď nedodržanie lehoty určenej zákonom je procesný postup priečiaci sa zákonu, nemožno prehliadať, že tento postup môže mať za následok vznik zodpovednosti podľa zákona č. 514/2003 Z.z. len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku účastníka konania, ktoré bolo priamo a nesprostredkované spôsobené práve a len týmto postupom. Žalobca však v tomto smere, napriek riadnemu poučeniu súdom o dôkaznej povinnosti podľa § 120 ods. 4 O.s.p., nepredložil, ale ani neoznačil, žiadne dôkazy, ktoré by podporovali záver, že práve v dôsledku nesprávneho úradného postupu súdu v súvislosti s rozhodovaním o jeho návrhu utrpel konkrétne vyčísliteľnú a preukázateľnú majetkovú škodu, či ujmu nemajetkového charakteru. Žalobcom vyčíslené náklady spojené s činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej, ktoré vyčíslil paušálne vo výške 70,- € ako výdavky na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému, vo výške 40,- € na udržiavanie a správu informačného systému, vo výške 50,- € na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom a vo výške 15,- € na administratívne spracovanie textov urgencií exekučnému súdu, publikačné výdaje súvisiace s vyhotovením urgencií, poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania, totiž nie je možné považovať za preukázateľnú škodu, ktorá by znamenala zmenšenie, zníženie či iné znehodnotenie existujúceho majetkového stavu poškodeného. Žalobca nepreukázal, ani bližšie nešpecifikoval, ako dospel k výške paušálnych nákladov na správu pohľadávky voči povinnému a ako tieto výdavky súvisia s nesprávnym úradným postupom

súdu. Žalobcom neboli preukázané výkony zamestnancov, ktorí mali pomocou informačného systému spravovať uvedenú pohľadávku, v čom tieto výkony spočívali, rovnako nepreukázal, že by v exekučnom konaní boli vyhotovené a súdu zaslané urgencie či žiadosti o podanie informácie, keďže v exekučnom spise, sa takéto podania žalobcu nenachádzajú. Pokiaľ ide o správu pohľadávky žalobcu, je zrejmé, že pohľadávky žalobcu nie sú evidované v osobitných informačných systémoch (t.j. 1 pohľadávka = 1 informačný systém), a teda udržiavanie a správa informačného systému sa týka všetkých pohľadávok evidovaných v tomto systéme, nielen pohľadávky uplatnenej v danom exekučnom konaní. Je teda zrejmé, že bez ohľadu na existenciu či neexistenciu pohľadávky uplatnenej v predmetnom exekučnom konaní, musí žalobca vynakladať náklady na vedenie informačného systému, vzhľadom na svoje ostatné pohľadávky. Rovnako je logický predpoklad, že pohľadávku uplatnenú v predmetnom exekučnom konaní, by žalobca viedol aj v prípade rozhodnutia o návrhu na zmenu exekútora v zákonom stanovenej lehote. Samotné vydanie rozhodnutia po zákonom stanovenej lehote teda samo osebe nemá vplyv na náklady vynakladané žalobcom na informačný systém. V súvislosti s uplatneným nárokom žalobcu súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že samotné nerozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora nemôže viesť k vzniku škody, nakoľko pôvodný exekútor je v zmysle zákona č. 233/1995 Z.z. nielen oprávnený, ale i povinný postarať sa o vykonanie exekúcie. Kým teda nedôjde k zmene exekútora, je pôvodný exekútor povinný riadne a včas vykonávať všetky úkony potrebné pre vykonanie exekúcie. Pre vznik zodpovednosti žalovanej za škodu spôsobenú oneskoreným rozhodnutím o návrhu na zmenu súdneho exekútora v dôsledku nečinnosti či nesprávneho postupu exekútora by žalobca musel preukázať, že práve a len v dôsledku nečinnosti tohto pôvodného exekútora mu vznikla škoda, ktorú skutočnosť žalobca rovnako nepreukázal. V takom prípade by ale bola zároveň daná zodpovednosť pôvodného súdneho exekútora. Na základe uvedeného potom dospel súd k záveru, že v konaní nebolo preukázané, že by nesprávnym úradným postupom súdu došlo k spôsobeniu škody na majetku žalobcu. Žalobca však nielen vo vzťahu k majetkovej škode, ale ani vo vzťahu k požadovanej náhrade nemajetkovej ujmy nepreukázal žiaden nepriaznivý dopad (ujmu) na jeho právne postavenie ako veriteľa pohľadávky voči povinnému v dôsledku oneskoreného rozhodnutia súdu, resp. v dôsledku nerozhodnutia súdu o návrhu na zmenu exekútora. V žalobe síce žalobca poukázal na určité riziká vo vzťahu k povinnému (riziko zániku povinného, jeho insolvenca, riziko zmarenia účelu konania pre stretu kontaktu s povinným), no nijako netvrdil ani nepreukázal, že k takýmto následkom aj skutočne došlo, keď exekúcia bola vyhlásená za neprípustnú a následne zastavená z dôvodu nevykonateľnosti exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku z dôvodu, že rozhodcovská doložka, na základe ktorej bola založená právomoc rozhodcovského súdu, a ktorá bola súčasťou formulárovej zmluvy vyhotovenej práve žalobcom, bola neprijateľnou podmienkou, a teda od začiatku neplatnou v zmysle § 53 ods. 4 OZ. V tejto súvislosti súd poukazuje na základný princíp práva, a to, že z nepráva nemôže vzniknúť právo. Keďže podmienky vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. sú stanovené kumulatívne a v prípade nesplnenia čo i len jednej z nich nie je táto zodpovednosť daná, dospel súd k záveru, že v dôsledku nepreukázania jednak nesprávneho úradného postupu a jednak vzniku škody namietaným nesprávnym úradným postupom, nie je možné návrhu žalobcu vyhovieť, preto návrh žalobcu ako nedôvodný zamietol.

Pokiaľ ide o námietku žalovanej vo vzťahu k predbežnému prerokovaniu nárokov v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., súd mal z vlastnej rozhodovacej činnosti vedomosť o tom, že žalobca pred začatím súdneho konania podal na Ministerstve spravodlivosti viaceré žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, a to najneskôr dňa 25.09.2012. Samotná žalovaná v iných konaniach nepoprela uplatnenie konkrétneho nároku, s tým, že nemôže jednoznačne potvrdiť, a teda ani vyvrátiť (pozn. súdu), že jednotlivé uplatnené nároky boli aj predmetom doručených žiadostí o predbežné prerokovanie. I keď žalobný návrh v tejto veci bol žalobcom podaný skôr, ako uplynula lehota 6 mesiacov od podania najneskoršej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku, vzhľadom na neuspokojenie nárokov do 6 mesiacov od podania žiadosti, ktorá uplynula počas súdneho konania, bolo zrejmé, že žalovaná neuznala nárok žalobcu, ktorá skutočnosť nakoniec vyplýva i z vyjadrenia žalovanej. Vzhľadom na uvedené potom súd nezistil dôvody, ktoré by bránili preskúmaniu uplatneného nároku v súdnom konaní.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Úspešným účastníkom konania bola žalovaná, preto by jej patrilo právo na náhradu trov konania. I keď žalovaná vo vyjadrení k žalobnému návrhu žiadala priznať náhradu trov konania, tieto nevyčísľila, keď zo spisu zároveň nevyplýva, že by žalovanej v súvislosti s predmetným konaním nejaké trovy boli vznikli, preto jej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Námestovo ku Krajskému súdu v Žiline.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

V prípade, že nebude splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z.).